

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/161/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118355218
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118355218.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej D. M., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom M. G. XXX, M. G., zastúpenej M. I., trvale bytom M. G. XXX, G. o zaplatenie 500,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 17Csp/1/2019-131 z 15. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 320,- Eur s príslušenstvom (I. výrok) a vo výroku o trovách konania (III. výrok) **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 320,- Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 17. 12. 2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok). Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28 % (III. výrok).

2. Súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ sa žalobca podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 500,- Eur s príslušenstvom predstavujúcej rozdiel medzi čiastkou 2.300,- Eur poskytnutou jej jeho právnym predchodcom Provident Financial, s.r.o. na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22. 12. 2014 a úhradami žalovanej vo výške 1.800,- Eur, bola žaloba dôvodnou len v rozsahu 320,- Eur s príslušenstvom vzhľadom na preukázané úhrady žalovanej v celkovej čiastke 1.980,- Eur. Bola totiž preukázaná aj platba sumy 180,- Eur zo dňa 28. 12. 2014 a preto vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanou vznesenú námietku premlčania nepovažoval okresný súd za dôvodnú, pretože v zmysle zmluvy bola povinná splatiť poskytnutú čiastku v pravidelných týždenných splátkach so splatnosťou prvej dňa 11. 01. 2015 a poslednej dňa 04. 12. 2016 a nakoľko uhradila všetky splátky splatné do dňa 20. 03. 2016 (a čiastočne aj splátku splatnú dňa 27. 03. 2016), ohľadne neuhradených splátok splatných počnúc dňom 27. 03. 2016 neuplynula do podania žaloby na súde dňa 16. 10. 2018 trojročná premlčacia doba v zmysle ust. § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ktorá pri každej splátke plynula od dátumu jej splatnosti. Išlo pritom o spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a súčasne o zmluvu spotrebiteľskú podľa ust. § 52 OZ a ak sa žalobca domáhal (iba) zaplatenia rozdielu medzi čiastkou poskytnutého úveru a čiastkou zaplatenou žalovanou, nebolo potrebné skúmať, či uzavretá zmluva obsahuje obligatórne

náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže sa žalovaná dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01. 02. 2013. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vzhľadom na úspech žalobcu v spore v rozsahu 64 % a úspech žalovanej v rozsahu 36 %, z čoho rozdiel predstavuje čistý úspech žalobcu v rozsahu 28 % s tým, že o výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

3. V zákonnej lehote podala odvolanie proti rozsudku žalovaná. Odvolanie podala formálne proti celému rozsudku, avšak z obsahu odvolania vyplýva, že de facto smeruje proti výroku rozsudku, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 320,- Eur s príslušenstvom (I. výrok) a proti výroku rozsudku o trovách konania (III. výrok). Žiadala rozsudok zrušiť dodávajúc, že žalovaný nárok neuznáva v celom rozsahu.

4. V odvolaní uviedla, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V 30. bode rozsudku je uvedený výpočet, ktorý nie je pravdivý. V zmluve boli uvedené týždenné splátky, avšak musela ich splácať mesačne s tým, že ešte pred splatnosťou prvej splátky musela uhradiť právnomu predchodcovi žalobcu dvakrát po 180,- Eur. Výpočet súdu je preto klamlivý a účelovo zvýhodňuje žalobcu len preto, aby „súdu vyšlo, že zmluva nie je premlčaná“. V skutočnosti poslednú splátku zaplatila dňa 02. 10. 2015 a nie dňa 28. 03. 2016. Mesačné splácanie si určil predchodca žalobcu a tak nie je dôvod na účelové rozhodnutie o tom, že sa bude vychádzať z týždenných splátok. Preto ak termín poslednej splátky bol dňa 02. 10. 2015 (čo potvrdzuje aj evidencia platieb spoločnosti Provident Financial, s.r.o.), došlo k premlčaniu. Naostatok spomenula nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 107/07 všeobecne tvrdiac, že má právo na spravodlivé prejednanie a rozhodnutie veci. Napokon ohľadne náhrady trov konania uviedla iba to, že je ako spotrebiteľka oslobodená od súdnych poplatkov a preto je náhrada trov konania nedôvodná.

5. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že v odvolaní žalovaná neuviedla žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa už v priebehu konania nevyjadril. Stotožňuje sa pritom so skutkovými aj právnymi závermi okresného súdu, ktoré podrobne vysvetlil. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov konania.

6. V následnom vyjadrení žalovaná zopakovala, že ešte pred splatnosťou prvej splátky zaplatila dvakrát po 180,- Eur, splátky musela platiť nie týždenne ale raz mesačne a poslednú splátku zaplatila dňa 02. 10. 2015 v dôsledku čoho je žalovaný nárok premlčaný. Namietala postúpenie žalovanej pohľadávky tvrdiac, že hoci dňa 16. 12. 2016 dostala oznámenie o postúpení pohľadávky, postúpená bola „neplatná pohľadávka“ a nebola jej doložená zmluva o postúpení. Postúpenie je neplatné a nemá za následok plynutie novej premlčacej doby podľa § 110 ods. 1 OZ.

7. Žalobca na to reagoval len tak, že sa pridržiava svojich doterajších písomných podaní.

8. Na základe odvolania žalovanej krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v I. a III. výroku ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Po oboznámení sa s odvolaním napadnutým rozhodnutím odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalovanej nebolo dôvodné, pretože okresný súd jej správne uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 320,- Eur s príslušenstvom, ktorému súčasne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28 %.

Rozhodnutie je vecne správne a odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, pričom sa jasne, zrozumiteľne a logicky vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi sporu, a teda splňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

12. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym záverom, že právnym predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ a súčasne zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko sa žalobca domáhal iba zaplatenia rozdielu medzi sumou 2.300,- Eur ako výškou žalovanej poskytnutého úveru a sumou tvrdených úhrad v celkovej výške 1.800,- Eur, opodstatnene okresný súd neskúmal naplnenie náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 cit. zákona, lebo ich prípadná absencia by podľa § 11 ods. 1 cit. zákona spôsobovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a úroky ani poplatky v tomto spore žalované neboli. Správnym je aj záver o tom, že žalovanej bola poskytnutá čiastka 2.300,- Eur a jej dlh voči žalobcovi ako postupníkovi predstavuje na istine úveru čiastku 320,- Eur vzhľadom na ňou realizované platby v celkovej sume 1.980,- Eur. Všetky platby realizované žalovanou totiž okresný súd zohľadnil. Ak potom žalovaná namietala premlčanie práva na zaplatenie dlžnej sumy, robila tak neopodstatnene, pretože už okresný súd správne uviedol, že bez ohľadu na to akým spôsobom žalovaná úver splácala (t. j. mesačne), v zmysle ust. § 101 a § 103 OZ premlčacia doba ohľadne jednotlivých splátok úveru plynula odo dňa zmluvne dohodnutej splatnosti tej ktorej splátky. Na tom nič nemení skutočnosť, že splátky boli uhrádzané mesačne. Preto ak žalovaná neuhradila splátky splatné počnúc dňom 27. 03. 2016 (a neskôr), evidentne ohľadne nich do podania žaloby žalobcom na súd dňa 16. 10. 2018 trojročná premlčacia doba neuplynula. Nesprávne žalovaná uvádzala, že ak poslednú splátku uhradila dňa 02. 10. 2015 došlo k premlčaniu žalovaného práva, pretože v zmysle ust. § 101 OZ plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz a v zmysle § 103 OZ začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti (splatnosti). Premlčacia doba teda v zmysle uvedeného nemohla začať plynúť od faktickej realizácie poslednej úhrady dňa 02. 10. 2015 ako si to mylne vyložila žalovaná. Na plynutie premlčacej doby pritom nemalo žiaden vplyv postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom žalobcovi ako postupníkovi, pretože podľa ust. § 111 OZ zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. V nadväznosti na to okrem tvrdenia žalovanej potom nebol predostretý žiaden dôkaz znamenajúci neplatnosť postúpenia, keď súčasne žalovaná sama uviedla, že dňa 16. 12. 2016 prevzala oznámenie pôvodného veriteľa spoločnosti Provident Financial, s.r.o. o postúpení pohľadávky žalobcovi (č. I. 15 spisu), čo znamená, že v dôsledku toho bola daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto spore v zmysle ust. § 524 ods. 1 a 2 v spojení s § 526 ods. 1 a 2 OZ. Podľa ust. § 526 ods. 2 súčasne platí, že ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného dôvodu tak žalovanej nemusela byť spolu s oznámením o postúpení doručená aj samotná zmluva o postúpení. Došlo preto k platnému postúpeniu. Žalovanou označené ust. § 110 ods. 1 OZ v týchto súvislostiach nebolo aplikovateľným, lebo upravuje predĺženie premlčacej doby na desať rokov v prípade právoplatného priznania práva súdnym alebo iným rozhodnutím, resp. v prípade jeho písomného uznania a takáto situácia v súdenom prípade nenastala. Vo vzťahu k žalovanou spomínanému nálezu Ústavného súdu SR odvolací súd už len dodáva, že žalovaná nijako bližšie neuviedla, čím konkrétne (t. j. akým konkrétnym postupom rozporným s procesným predpisom) mal okresný súd porušiť jej právo na spravodlivý proces a preto sa k tejto námietke nemožno bližšie vyjadriť.

13. Správnym bol takisto výrok napadnutého rozsudku ohľadne náhrady trov konania, kde okresný súd správne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP a pomerne rozdelil náhradu trov konania vzhľadom na (ne)úspech oboch strán sporu. Žalobca sa domáhal úhrady sumy 500,- Eur s príslušenstvom, úspešný bol v rozsahu sumy 320,- Eur a tak je jasné, že jeho úspech bol v percentuálnom vyjadrení na úrovni 64 % zo žalovanej sumy. Zvyšok je úspechom žalovanej na úrovni 36 % a rozdiel týchto hodnôt tak vyjadruje tzv. čistý úspech, ktorý v tomto prípade dosiahol žalobca na úrovni 28 % ako to správne vypočítal okresný súd. Ak potom žalovaná argumentovala tým, že ako spotrebiteľka je oslobodená od platenia súdnych poplatkov, zákonné osobné oslobodenie spotrebiteľa od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (aktuálne § 4 ods. 2 písm. v) cit. zákona) nemá žiaden vplyv na jeho povinnosť znášať náhradu trov konania v zmysle ust. § 255 a nasl. CSP. Inými slovami, oslobodenie od platenia súdnych poplatkov nie je zákonným dôvodom aj na „oslobodenie“ od povinnosti znášať trovy konania vo vzťahu k úspešnej strane sporu. Preto okresný súd aj o trovách konania rozhodol vecne správne.

14. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd odvolanie žalovanej za nedôvodné, preto rozsudok prvoinštančného súdu v prvom výroku a v treťom výroku týkajúcom sa trov konania potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

15. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval (už spomínanú) zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).